

[Gert Petersen.]

retningstjenesternes virke, både den aktuelle, vi her drøfter, og alt, hvad der har forbindelse dermed, er hvirvlet op på grund af en offensiv mod kredse, som efter administrati- onens opfattelse åbenbart truede demokrati- et. Under debatten den 20. november 1969 — jeg henviser til folketingets forhandlinger 1969-70, sp. 1342 — sagde statsministeren:

„Det åbne, frie samfunds selvbeskyttelse er uomtvisteligt et vanskeligt problem, fordi man ikke kan lukke øjnene for, at der findes kræfter, som i en given situation vil være rede til med ulovlige midler at omstyrte den demokratiske samfundsorden.“

Det var næppe efterretningstjenesterne, statsministeren tænkte på — det fremgik tydeligt af talen — men nogen udtalelse dengang om, at en af disse efterretningstjenester ikke underkaster sig den lovlige samfundsorden, det fik vi ikke. Ganske vist sagde statsministeren dengang også (sp. 1346):

„Det er klart, at efterretningstjenesterne hører under de forfatningsmæssige myndigheder, og at deres virksomhed skal udfoldes på lovens grund. Der er intet i den foreliggende situation, der berettiger en antagelse om, at dette ikke skulle være tilfældet.“

Ja men det var jo før Kejsergadesagen var rejst. Det var, skal vi sige en halv time eller en hel time før jeg begyndte at stille spørgsmål til forsvarsministeren vedrørende denne sag og ikke kunne få at vide, hvorvidt denne virksomhed blev udfoldet på lovens grund. Det er den situation, vi er i i øjeblikket. Vi kan stadig væk ikke få at vide, om denne virksomhed fra en af efterretningstjenesterne blev udfoldet på lovens grund. Jeg mener, det er en dobbeltmoral, der kom til udtryk, en dobbeltmoral fra statsministerens side og fra regeringens side. Jeg mener, at indtil denne sag er afklaret, må det stå som en dobbeltmoral.

Hr. Langkilde f. eks. sagde i samme debat (sp. 1356):

„Der skal ikke være tvivl om, at den agitation, som sættes i gang fra visse gruppers side, hvis formål det er med ulovlige midler at bringe vore samfundsfunktioner i uorden, må imødegås med de midler, som et demokratisk retssamfund råder over.“

Her omtaler hr. Langkilde en agitation, og den omfattede bl. a. — det var det, man dis-

kuterede den 20. november sidste år — studenterafsløringen af Kejsergadecentret. Den virksomhed, der udfoldede sig her i Kejsergadecentret, var — det er den konklusion, man må drage af det, man har fået oplyst eller rettere sagt ikke oplyst fra denne talerstol — åbenbart grundlovsstridig; men den grundlovsstridige virksomhed i Kejsergade holdt regeringen hånden over. Derimod greb den i ord og gerning ind over for dem, som havde søgt at afsløre denne virksomhed. Hvis det ikke er dobbeltmoral, ved jeg ikke, hvad dobbeltmoral er. Hvis det ikke er undergravelse af tilliden til folkestyret blandt mange af de unge, så ved jeg ikke, hvordan man undergraver tilliden til folkestyret.

Jeg tror, at det er dem, der har talt, som jeg her har citeret det, som bringer demokratiet i krise, nok så meget som mere eller mindre fusentastiske kredse, der ikke altid tænker sig lige meget om og foretager uoverlagte handlinger og besætter og angriber det ene og det andet.

Udmærket. Det kan være, jeg gør regeringen, statsministeren, forsvarsministeren osv. uret, ligesom jeg altså mener helt klart, at justitsministeren bør fritages for rigsretsanklage. Det kan være, jeg gør dem uret, men i så fald er regeringspartierne og regeringen selv skyld i, at tvivlen er opstået, tvivlen om deres oprigtighed og deres forhold til grundloven. Jeg mener, at man må undersøge denne sag, jeg mener, at man må prøve den, og jeg skal derfor tillade mig at stille følgende forslag om motiveret dagsorden. Jeg vil lige forudskikke den bemærkning, at det er et forslag, som i og for sig gentager, hvad socialistisk folkeparti har foreslået adskillige gange, senest her den 20. november sidste år, hvor hr. Poul Dam stillede et næsten tilsvarende forslag, som blev afvist. Vi mener, at der siden da er kommet så mange ting frem, er skabt så megen tvivl om efterretningstjenesternes virksomhed, at der må være grund for det store flertal i denne sal til igen at tænke over sagen. Forslaget lyder:

„Idet folketinget beslutter at nedsætte et udvalg på 17 medlemmer, der skal undersøge, om efterretningstjenesterne holder sig grundlovens bestemmelser efterrettelig, og som eventuelt udarbejder forslag til foranstaltninger til varig sikring heraf, fortsætter tinget behandlingen af det foreliggende beslutningsforslag.“